

HARKAI VASS ÉVA

Naplóversek

2011. január 28. péntek reggeli gránitköveken

lassan megvirrad a reggel fényei
végignyalják a szmogos falakat
éles és nyaktörő gránitkockákon
zötykölődik a bőrönd elakad
nyűglődve nehezen ébred a város
minden gyalogos egy-egy remegés
ide-oda sodródznak a centrál
pincére erőltetetten kedves de
inkább cinikus íme a város
szíve benne a szívben de se meleg
véráram se meleg dobbanás

2011. február 7. hétfő bírn szusszal

meddig bírni szusszal a versfolyamot
(vagy választékosabban: lendülettel)
hol és mikor akad majd el a szó
a torkomon mondanám de a torok
egyelőre ki van zárva a szó
billentyűről pattan a semmibe s a
képernyő virtuális semmijének
kinyomtatott másolata a vers
folyik a versfolyam a nagy hidegben
kikristályosodik az idő
sűrű szövedékű szálain
a verssorok szabad gyökeibe
bárhol s bármikor beúszik a szó
de ugyanilyen könnyen el is akad
fennakad egy nem eléggé
kiélezett tekinteten
motiválatlan mozdulaton
vagy csak amiatt mert a hőmérő
most újra – 6-7° C-t mutat

2011. február 14. hétfő lakozását megleli

a gyermekkor földszinti terei
a biztonságot adó talaj után
a további éveket föld felett
lebegve tölti az ég és föld között
lebeg a változatosság csupán
annyi hogy egy vagy hat-hét emelettel
a talaj nullapontja felett már
csukott szemmel is biztonságosan tud
a lépcsőkön lefelé és fölfelé
haladni és sötétben hívni a
felvonót már oda sem néz amikor
a megfelelő szintet választja
a vezérlőlapon vaktában nyomja
a gombot a lift gyomrában haladva
is érzi hol a hatodik vagy a
hetedik és álmában is folyton
szinteket vált gombokat nyomogat
attól függően hogy épp hol melyik
szinten mely tengerszint feletti
magasságon lesz majd a lakozás
mily furcsának és érthetetlennek
tűnik hogy épp a gyermekkor földszinti
terében a biztonságot adó
talajon volt a legbizonytalanabb
hol súlypontját nem lelve lebegett
csak sodródott kiszámíthatatlanul
csupa kiismerhetetlen földrajzi
szélességi és hosszúsági
fokok között csak az évszakok
a tél hidege a nyár forrósága
nyújtott biztonságot s a várakozás
hogy egyszer majd összeszedve minden
bátorságát meg nem lelt súlypontjáról
önként lemondva felemelkedik
fel első hatodik hetedik
emeletekre dúcszerű tetők
alá hol saját lakozását önnön
létét végképp megleli s benne a
mozgó-áramló másikat is talán

2011. június 10. péntek nem hagyja múlni

75

kora nyári csendélet: hársillat
szökőkút kutya kerül a képbe
amit az emeleti erkélyről
egy érett délutánon az orr
s a szem látóköre befog majd
a fölszippantott elemeket más
rendszer szerint szórja újra szét
a vízcseppek jó messzire fröccsennek
a hársillat minden mélységet
és magasságot bejár
lent marionettszerűen
mozgatott figurák fönt a
rezzenetlen tekintet amely
a látványt fogva tartja
szorítja őrzi nem ereszti el

2011. június 26. vasárnap nem napló hanem

a szótagszámok a kötöttségek
írni automatikusan mi
épp eszedbe jut de ez is tízes
jajédesanyámkészszaversis
s ha lemaradsz mert mennyi mindenről
lemaradunk útközben nap mint nap
már nem napló hanem emlékezet
de ha nem maradnál le akkor is
az egy vagy a tíz perccel ezelőtt
megtörténtek már a múlt és lassan
átalakulnak átúsznak régbe
proust teasüteményébe a kert
s a régi nyarak málnaizébe

2011. augusztus 15. hétfő **a nyárban egy külön nyár van**

augusztus közepe nyár lenne ha
de este lehül a levegő
hűtik a levegőt az égítetek
hűti a hold és a csillagok
a sötétség maga is hideg
be kell kapcsolni a hőizzót
ilyenkor a fürdőszobában
egy külön nyár van nappal és este
a szívben és a kádban

2011. szeptember 10. szombat **vénasszonyok nyara**

nyáron előbb becsukjuk az ajtót
a hőség elől most kinyitjuk
hogy jöjjön be a nyár – maradék nyár
vénasszonyok nyara kora ősz
te a verőfényes őszi
napokat szeretted – így mondtad:
verőfényes őszi nap én meg a
forró nyarakat: ahogy csak tud
perzseljen és égessen el a nap
és másban is a perzselő lobogást
kerestem a forró tapadást szo-
rítson őrizzen ne eressen el